

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 43 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs nu a recunoscut că decizia sa a rămas fără obiect întrucât părțile au ajuns la un acord referitor la coexistența mărcilor în cauză și la cererea ulterioară de retragere; încălcarea articolului 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale în măsura în care camera de recurs a refuzat să primească dovezile noi prezentate de reclamantă; încălcarea articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a efectuat o evaluare eronată a semnificației dovezilor prezentate și nu a oferit motive privind dovada tolerării mărcii comunitare care face obiectul cererii de decădere de către cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 23 martie 2010 — Pieno žvaigždės/OAPI — Fattoria Scaldasole (Iogurt.)

(Cauza T-135/10)

(2010/C 134/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AB „Pieno žvaigždės” (Vilnius, Lituania) (reprezentanți: I. Lukauskienė și R. Žabolienė, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fattoria Scaldasole Srl (Monguzzo, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 18 ianuarie 2010 în cauza R 1070/2009-2 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Iogurt.” pentru produse din clasa 29.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „jogurtas” înregistrată în Lituania pentru produse din clasa 29; marca figurativă comunitară „jogurt” înregistrată pentru produse din clasa 29.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: consideră calea de atac nedeclarată.

Motivele invocate: încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului coroborat cu articolul 8 din Regulamentul nr. 2869/95 ⁽¹⁾ al Comisiei, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod eronat că taxa pentru introducerea căii de atac nu a fost plătită în termenul prevăzut de două luni de la data notificării deciziei care face obiectul căii de atac.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, p. 33, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 13).

Acțiune introdusă la 24 martie 2010 — Spania/Comisia

(Cauza T-138/10)

(2010/C 134/77)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: J. Rodriguez Cárcamo)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei C(2010) 337 final a Comisiei din 28 ianuarie 2010 de reducere a ajutorului acordat în temeiul Deciziei C(1994) 3043/6 — FEDR nr. 94.11.09.011. prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) în favoarea programului operațional „Comunidad Valenciana”, care se înscrie în obiectivul 1 (1994-1999), în Spania, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia nr. C(94) 30436 din 25 noiembrie 1994, Comisia a acordat un ajutor prin Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR) în favoarea unui program operațional în regiunea Valencia, care se înscria în cadrul comunitar de sprijin pentru intervențiile structurale comunitare în regiunile Spaniei vizate de obiectivul nr. 1 pentru perioada 1994-1999, pentru o valoare maximă în sarcina FEDR de 1 207 941 000 ecu. Prin decizia atacată prin prezenta acțiune se arată că în 23 din cele 38 de proiecte în cauză s-au produs neregularități și se reduce ajutorul acordat inițial cu 115 612 377,25 euro.

În susținerea cererii sale, reclamantul invocă următoarele motive:

— încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988⁽¹⁾ prin folosirea metodei extrapolării în decizia atacată, având în vedere că articolul menționat nu prevede posibilitatea de a extrapola neregularitățile constatate în acțiuni concrete în privința tuturor acțiunilor cuprinse în programele operaționale finanțate prin FEDR. Potrivit statului reclamant, corecția aplicată de Comisie în decizia atacată nu are temei juridic, întrucât Orientările Comisiei din 15 octombrie 1997 referitoare la corecțiile financiare nete în cadrul aplicării articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului nu pot să producă efecte juridice față de statele membre, potrivit Hotărârii Curții din 6 aprilie 2000, Spania/Comisia, C-443/97⁽²⁾, și întrucât articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 nu se referă decât la reducerea ajutoarelor a căror examinare a confirmat existența unei neregularități, principiu care este încălcat prin aplicarea de corecții prin extrapolare.

— în subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 coroborat cu actualul articol 4 alineatul (3) TUE (principiul cooperării loiale) prin aplicarea corecției prin extrapolare fără a se fi constatat o neregularitate în sistemul de gestiune, de control sau de audit în ceea ce privește contractele modificate, în măsura în care organele de gestiune au aplicat legislația spaniolă care nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte. Regatul Spaniei consideră că respectarea de către autoritățile de gestiune a dreptului național, deși poate determina constatarea de către Comisie a existenței de neregularități sau de încălcări concrete ale dreptului Uniunii Europene, nu poate servi drept temei pentru o extrapolare pentru ineficiența sistemului de gestiune în măsura în care legea pe care o aplică aceste organe nu a fost declarată contrară dreptului Uniunii Europene de către Curte, și în măsura în care Comisia nu a introdus în fața acesteia din

urmă o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva statului membru în temeiul articolului 258 din TFUE.

— în subsidiar, încălcarea articolului 24 din Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 prin lipsa caracterului reprezentativ al eșantionului utilizat pentru aplicarea corecției financiare prin extrapolare. Comisia a constituit eșantionul pentru aplicarea extrapolării cu un număr foarte redus de proiecte (38 din 7 862), fără a lua în considerare toate axele programului operațional, incluzând cheltuieli retrase în prealabil de autoritățile spaniole, pornind de la cheltuielile declarate, iar nu de la ajutorul acordat și prin intermediul aplicării unui program informatic care oferea un nivel de încredere mai mic de 85 %. Având în vedere aceste argumente, Regatul Spaniei arată că eșantionul nu întrunește condițiile de reprezentare necesare pentru a servi drept temei pentru o extrapolare.

— prescripția acțiunilor în temeiul articolului 3 din Regulamentul CE, Euratom 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995. În sfârșit, potrivit Regatului Spaniei, comunicarea existenței unor neregularități către autoritățile spaniole (care a avut loc în iulie 2004, fiind vorba în mare parte de cazuri de neregularități săvârșite în anii 1997, 1998 și 1999), trebuie să conducă la constatarea prescripției acestora, prin aplicarea termenului de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul nr. 2988/95⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 privind coordonarea între intervențiile diferitelor fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

⁽²⁾ Rec., p. I-2415.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — Ben Ri Electrónica, S.A./OAPI — Sacopa (LT LIGHT-THECNO)

(Cauza T-143/10)

(2010/C 134/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniolă

Părțile

Reclamantă: Ben Ri Electrónica, S.A. (Madrid, Spania) (reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)